

Stanovisko Nejvyššího soudu SSR ze dne 28.06.1986, sp. zn. Tpj 29/76, ECLI:CZ:NS:1986:TPJ.29.1976.1

Číslo: 2/1977

Právní věta: Ustanovenie § 61 ods. 1 a nasl. Tr. zák. o podmínečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody nemožno použiť u cudzích štátnych príslušníkov odsúdených československým súdom za trestný čin alebo prečin, ktorí nemajú na území ČSSR trvalý pobyt. /1/

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 28.06.1986

Spisová značka: Tpj 29/76

Číslo rozhodnutí: 2

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Stanovisko

Hesla: Podmíněné propuštění

Předpisy: 140/1961 Sb. § 61 ods. 1 141/1961 Sb. § 327

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Ministerstvo spravodlivosti SSR požiadalo podľa § 35 ods. 1 písm. b) zákona č. 36/1964 Zb. v znení vyhlášky č. 19/1970 Zb. Najvyšší súd SSR o zaujatie stanoviska na zabezpečenie správneho výkladu zákona s poukazom na nejednotnú prax súdov SSR pri rozhodovaní podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. o podmínečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody cudzincov odsúdených československým súdom, ktorí nemajú trvalý pobyt v ČSSR.

Trestné kolégium Najvyššieho súdu SSR podľa § 21c ods. 2 zákona č. 36/1964 Zb. v znení vyhlásenom pod č. 19/1970 Zb. zaujalo k uvedenej otázke toto

stanovisko:

Inštitúcia podmínečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 61 ods. 1 a nasl. Tr. zák. je významným výchovným prostriedkom po právoplatnom odsúdení páchatela, ktorému sa uložil bezpodmienečný trest odňatia slobody. Neznamená len ukončenie prevýchovného a resocializačného procesu, ale predstavuje jeho ďalšie pokračovanie v iných podmienkach. Vyplýva to najmä z toho, že pri podmínečnom prepustení odsúdenej osoby z výkonu trestu odňatia slobody súd musí stanoviť skúšobný čas vo výmere od 1 do 7 rokov (§ 63 ods. 1 Tr. zák.) a môže uložiť primerané obmedzenia, ktoré smerujú k tomu, aby podmínečne prepustený v skúšobnom čase viedol poriadny život pracujúceho človeka (§ 63 ods. 3 Tr. zák.). Skúšobný čas a ev. stanovené obmedzenia slúžia na dovŕšenie nápravy odsúdeného, ktorá začala výkonom trestu odňatia slobody a na to, aby sa

preukázalo, že účel trestu sa u odsúdeného dosiahol v kratšom čase, než aký bol stanovený rozsudkom.

Pokiaľ podmiennečne prepustený v skúšobnom čase nevedol poriadny život pracujúceho človeka, prípadne nevyhovel uloženým podmienkam, súd je povinný rozhodnúť, a to aj v priebehu skúšobného času, že sa trest odňatia slobody vykoná (§ 64 ods. 1 Tr. zák.).

Z uvedeného je zrejmé, že u cudzích štátnych príslušníkov odsúdených československým súdom za trestný čin alebo prečin na bezpodmienečný trest odňatia slobody, ktorí nemajú príslušným štátnym orgánom povolený trvalý pobyt na území ČSSR, nemožno použiť inštitúciu podmiennečného prepustenia z výkonu trestu. Tieto osoby po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody opúšťajú územie ČSSR, výchovný účinok tejto inštitúcie sa tak u nich nemôže uplatniť a ani súd by nemohol po uplynutí skúšobného času posúdiť, či podmiennečne prepustený cudzí štátny príslušník viedol poriadny život pracujúceho človeka, resp. či vyhovel uloženým podmienkam.

Predčasné ukončenie výkonu trestu odňatia slobody u takýchto osôb je možné len v prípadoch uvedených v § 327 Tr. por. a v prípade udelenia milosti.

1) Redakčná poznámka: Zásada vyjadrená v tomto stanovisku platí aj u osôb bez štátnej príslušnosti, ktoré nemajú na území ČSSR trvalý pobyt.